

μανικά βιβλία—έστω και ἀριστουργήματα—διὰ νὰ μεταφέρῃ ἀπαριθμόν εἰς τὴν νεοελληνικήν, εἰς τὴν γλώσσαν ποὺ δὲν μιλεῖ καὶ δὲν ἀκούεις καὶ διὸ αἰσθάνεται, μὲ τὴν ὑποίαν οὐτε σκέπτεται οὐτε ἴσπειται στὸν ιερεύτεται.

Πέργυ όρος τὸ ἅρπατα κάτω καὶ ἀποφοσίων νὰ παραδεχθῇ οὐτὸς οὐκ. Χριστοφόρος ἡτοι ιανής νὰ διδάξῃ τὴν γλώσσαν ὡρὶ μόνον εἰς τοὺς ἀντιγράφες του, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Μακρινήν ἄνωρα, καὶ ἀριστερῷ ἢ ἀποδεξῷ οὖτε τὸν ἀμερικανὸν τοῦ δέκα τριῶν Λέοντα Κάρολου Βίλιεσκιτ, πρώτα τὸ ἔγραψε νεοελληνικά καὶ ἴσπειται τὸ μεταφράσει γερμανικά.

Τι νὰ σει πῶ!—έγραψε τοιχίστοις ἀμερικανοῖς καὶ εἶναι ιεραίς, καὶ σήμερον ἄκρως, τὰ μεταφράση τὸ έργον τοῦ δικοῦ του εἰς τὴν γλώσσαν τῆς θεοτοκῆς.

N. ΗΡΙΩΝΗΣ

ΣΑΙΕΠΗΡ

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΚΑΙ ΑΔΩΝΙΣ

(ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΜΙΧ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ)

(Συνέζευξις)

Πάντα οἱ ἥραται τὸν ἐπιδέξιον!
Μόλις τὸ ξέπορο ἔσται στὸ στάδιο μπάσκετ
καὶ εὐθὺς γονατίσει νὰ κρατήσῃ τὸν ἵππον.
Τὸν σέργει τεῖνι, πολὺς δὲ ήδη πειθμόνας
ἔπειται νέκταρα γι’ αὐτὸν. Τὸν διεθνήν,
μηδὲν καὶ ὡρὶ καὶ πειθμόνα του.

Μόλις πετεύεται ζυπάνωνται κοντά του,
διπλὰ στὰ πίκρα του καὶ οἱ δύο στὸν ἀρχαίον
| τοῦ

στριμόνωνται. Ήτοτε γρύπεται τὸ μάγιον του,
ἐνῷ τὰ ρύματα του συμφράνει καὶ δραγμεῖ
νὰ τὴν μοδιάνη, ὥρως σύντονος ἀμέσως
τὰ γέλια του τοῦ κλείνει μὲ τὸ γέλιο
καὶ τοῦ μιλᾶς μὲ φύλακά καὶ μὲ τρεμούλισμάν
ἀπὸ τὴν πειθμόνα ρούν: «Ἄγαρ, μολιόντε
τὰ γέλια του ποτὲ δὲ θα γρυγρεύσουσον.
Τὸν κακὸν η δεκάη νερούτι μα ἐκίνει,
μηδέποτε σύνει τὸ φωτό του ἀνοίξει
τη ἡπάκια του μάγιονά. Μὲ τα μολίσκα της
τα ἀλόγουνται καὶ μὲ τοὺς ἀνεστενγμένους της,
τα δεκάρια του ἀπορεῖ για νὰ τα στρεγμάσῃ
Ἀλεξανδρώποτε τὴν ίεστι, τηνε μολιόνται

«Ἔνω ἕκεινη, μὲ ἔνω τὰς φίδι ποτονται
το καθεὶ τὸ ποὺ προσπάσσει νὰ ζεστιρίσῃ
καθεὶς ὁ λυσασμένος ἀστές, ὅταν πεινάντας
διέτερα ὅπις πολύμερη νηστεία,

Ζεστήζει μὲ τὸ φαγός του καὶ κόκκαλα καὶ

| πάρκες

καὶ τα φτερά καὶ ἐνῷ τινακέι καὶ φτερούγες
μη τὸν ἀρέξει τρώγει ὅτι καὶ ἀν βρή μπροπτεται
ὅτι ποὺ να γερίσῃ ὁ λαρυγγός του η δις ὅπου
τελειωσῃ ὅτι ἀρπακές, ἔσται καὶ ἔκεινη
ρίλας το μέτωπο, τα μάγιοντα του καὶ τα χειλα
καὶ ἔκεινη ποὺ τελειώνει πάλι ζαναρχίζει.

(ἀκολούθη)

ΣΤΟ ΦΥΛΛΟ

ΤΗΣ ΑΔΛΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

- Ν. ΚΟΝΕΜΕΝΟΥ: Σατυρικά ἐπεγράμματα.
- ΑΡΙΔΑΦΟΥΤΡΑΣ: «Ομήρου καὶ Ἀρσάκειον.
- ΙΑΝΟΥ ΚΑΛΟΘΕΟΥ: Πέπλα ποιήστα, (Οι γυναικεῖαι Τελείων).
- ΣΗΤΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΔΗ: «Ο Ηεράλγης, Κλέων.
- ΜΕΝΟΥ ΦΙΛΙΝΤΑ: «Ο Χίος (πολύμα).
- ΙΩΔΑ ERRANT: «Μπήκαν κάλεστα στὸ μαυτρό...» (διάγημα).

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΣΗ

ΑΛΕΞΑΝΤΡΙΑΝΟΙ ΙΕΡΕΕΣ ΕΤΑΣΤΑΣΙ

Ἀγαπητὲ «Νομῆα,

Πρίκεπται γιὰ ἓνα πρόσφατο γερονίς ποὺ σπένθη μεσὸν στὸ σπάχιρα τῶν Λαζανιδρίνων Πατριαρχείων μας, γιὰ μὲ ἄποιν πρέσβει ποὺ οὗτος εἰς αὐτοὺς τοὺς βαρθαρίστερους λαζίδες δεῖν ἔπειτα πραγμένουν νὰ λάθῃ γιαράν, καὶ τὴν ὑπόλοιπη περιμία ἀπὸ τὸν «Αλεξανδρίνη» ἐρημείδας δεῖν ἔποιμπον νὰ ἀπαγράψῃ—οὐ, ἔραπητε «Νομῆα», αὐτοῖς αἱ «Αλεξανδρίναις» ἐρημείδες, δεῖν εἶγει ἀλλο ποὺ πατσούριπερα, ἔκαροπτημένες ἀπὸ τὸν ἔνα τὸν ἄλλον χρυσοκάλιθην ἡ κίτρινη, φύλακα γιαρίς σπειληδῶν οὗτε παποτοτιρύην, διευθυνόμενα κατὰ τὸ πλεύσιον ἀπὸ πρώην μπακάλιδες καὶ ὡρὶ ἀπὸ δημοποιηράρρους—προκατεῖ, λέγω, διὰ μίαν ἀνεῳδόν πρέξιν διεπραγμάτευσαν ἀπὸ κίτριν τὸν δίσιον τὸν Μητροπολίτην μας καὶ τὸν γραμμαράτεα του ὅπου ηδὲ μετρητὸν πληγῶν εἰς τὴ γρυνικὴ τὴν «Αλεξανδρίνην» κονιωνίας.

Κάθοπος δημητοιγράφρος ἀπεράπτει νὰ ζεπτεύῃ τὸ ἥρητα ποὺ γινόνται μέσω εἰς τὰ Πατριαρχείων μας, καὶ ἔγραψε μέσω εἰς ἓνα Αλγυτσικόν φύλλον περικονίσθα ἀρθρό, καὶ ἐπερούσιδε τεγμένοτα γερυπιστατό, διὰ νὰ ἀποδειξῇ εἰς ποτὸν βαθύμων πορώσεως καὶ σπιτικοῦ ἔχει φύλαξει δὲ ἐδώ κληρος, τοῦ ἀποιναὶ θρηγήρις είναι δὲ Κύριος Φιώτιος.

Λότιο βεβαίως τὸ ζεστέπαχυν ἔποιε τοὺς γιγαντούς σύνθρωπούς νὰ ἐμπανήνει ἐναντίον τοῦ δυπροσιον δημητοιγράφρου, τὸν ὅποτε λερούρρωτον ἐνός συρβολασίου. Τὸ θύραμα ἔπειται χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ καὶ συνειδήσθησαι εἰς ἑνέδραν. Κατατληποτέρα εἰκασίας δίνει οὐρανόπετροί τοις ποτεστατούς μέσων μὲ κορέσσοντι αἱ παροπόροι τούργαροι τηνε μήφων των, διὸ νο πιον τὸ σίμα τοῦ ἀλίσου δημοποιηράρρου, δότις εἶναι ἔτος δὲ μόνος ποὺ εφερεν εἰς φῶς τα τερπτοῦδη ὅργα των. Τι δὲ νομίζεις δὲτι ἔκαιμαν: Κατοπλιώσαντες υπουρλώνεις τὸν ἀπομονώσουν ἀπὸ τοὺς συμπατριώτας του, τοῦ ἔδωκεν τόσο ξύλο, δητού δὲ σύνθρωτος ἐξηρίθην ημέραντες ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖον καὶ, τις ζευρεῖ, ὃν δὲν ἀπρόθυμος νέτερος ἔγκωμος ἔχεισθαις ἀπὸ τα αἰμοδόρα νύσσα των, θα ἔμρηνει ἡ πόλις μας σημερον τὸν θανάτον ἔνος ἀγανακτού της ἀλλοίστας.

Λότα τα ὄργα, λεμβόντων χωρῶν μέσω εἰς αὐτὸν τὸ γράφειον μας

τὴν τὴν παλιτευμένην χωρὶς τὸν Φαραονί, ἀπὸ τοῖνον εἰς τὸν ποτὸν τοὺς ιμπιστεύμεθα τα λεπτέρα πρόγραμτα μας, ὅποι τοὺς πανεργατικοὺς αὐτοὺς πατέρες, οἱ πότεται ὑπὸ τὸ σχῆμα της ὑπόλοιπης τοὺς πατέρες, δὲν κρίπτουν περὶ τίπερες, καὶ πότεται δὲν περιμένουν ἡ τὴν καταδηληθεύον περίστασιν δὲν να ἔπειταισι τα εἰρηνόβορα των ἔστικτα.

Σὺ τα γράφει αὐτά, μὲ πόνο της καρδιᾶς, ἡγε της «Νομῆα, διὰ να τὸ μεταδώσῃς να το μήπη, ἡ Ἐλληνιστὸς ὅλος καὶ τα φρέση, για να μοθῇ ἡ κοινής ἀποικίας τούτης της παρανομεῖνος ἐλληνικήν περούσια, η ὑπόλοιπη ἀγροτική πατέρας καταδηλώθη εἰς τὴν διδρενεῖαν καὶ ἀπηδενεῖ τοῦ ἔδου τοῦ ποτοῦ ἡρῷος, καὶ ἔκεινον οἱ ὑπόλοιποι εἰς ταύτην πανηγύρισαν να διεθνοῦν. τον τα κωνιτικού μας πρόγραμτα δὲριτέρα.

Ἐν τῷ Διεύθυνσι της 17/30 Οκτωβρίου 1903.

M. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ
d. ps.

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ

πτυχιοῦχος Γεωλογίας Σχολής (Bachelor ès Sciences), διαχούσας δὲ ἐπὶ ἐπι μηδικά του Ημετεπτηρίου Παρισίου, ἀναλημμένει παρθένης Γαλλικής καὶ ιδιοτέρας προγραμμάτων παθητικῶν καὶ φυσιτῶν.

· Απειθυντεον:
· Ήτο τὸ Σενοδογενον κ. «Ἐπτάνησος»
· Οδός Ερμού καὶ Φιλιππίου
καθηγητὴν κ. ΤΗΛΕΜΑΧΟΝ ΜΑΛΙΔΑΙΝ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

— Κ. ΛΑΦ. Ημέραν νάνδημοιστεύσουμε προσεχῶς. Σὺ μὲ περισσὴν γῆρος, τὸ μακαρίδιο «Urtis instans» ποὺ δημοπιεύσκει τὴν πρώτη τεύχη τῆς «Εγχριτικῆς» — δι. «Αρδαφάνην». Τὸ άριθμό τους στὸ θάλλο φύλλο. Δὲν περίσσει. — Ι. Χ. Πρατάρωνται τὸ θάλλον της περιμένει. — Ι. Ποντικὸν. Τὸ γράφειον κ. ἀλλοτε πότε δέν εύτυχησε νὰ δούμε τὸ θάντικατο βιβλίο ποὺ τύπωσε ἡ κ. Πλαταρίχη. Τὸ Πόντος, δητε δὲν παρούσιε νὰ σὰς πούμενε δέκατος εἰς οἱ ἔρημεστες τὸ ρεκλαμάριον. — Κ. Κάπουν. Αν ἔχει νὰ γράψεται τοπογραφία για τὸ Κάπουμα τοπογραφία το καὶ μετὰ τὸ δημοπιεύσουμε. Πραπεῖ νὰ γινηπῇ, καὶ νὰ παραχτυπή μάλιστα. ή νὰ αὐτή μαρσά τὸν θρησκευτὸν τοῦ Μόντε-Κάρλο, ποὺ ἐτοιρέψαν οἱ περίφημοι θερμοί για τὴν Κέρκυρα. — Κ. Μακρ. Κέρκυρα. Τὸ λάδιο. Τὸ χρονογράφημα νὰ δημοπιεύῃ. — Ε. Νόρδεν, Βροξέλλες. Εὐχαριστούμε. Τὸ φύλλο νὰ σὰς απέλενεται ταχτική. — Κ. Οικ. Θελ ἐπιθυμούσαμε νὰ δημητησάμε τοποτε ταχτική. Δὲν ἔχειται νὰ μᾶς στείλεται;

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΑΝΩΠΟΛΕΙΟΝ
ΑΡΙΣΤΟΦΙΔΟΥ ΤΣΟΥΤΣΟΥ

οδός Επανατο Καθετρο Τεχνα

Τὰ εὐθωδεστερά δινθ. — Οι πλουσιώτεροι στέφανοι — Λί καλλιτεχνικώτεραι ανθοδέσμαι

ΤΥΠΩΘΗΚΕ ΣΕ ΒΙΒΛΙΟ:

ΤΟΥ ΔΟΥΚΙΑΝΟΥ
ΤΙΜΩΝΑΣ Ο ΜΙΣΑΝΘΡΩΠΟΣ

μεταφρασμένος ἀπὸ τὸν Ηλ. Η. ΚΟΥΤΙΕΡΙΔΗ
καὶ πουλιέται 1 δραχμή